

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18-02-55300 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 59445/2018

בפני כבוד השופטת דינה כהן

מאשימה

מדינת ישראל
ע"י עו"ד יעל לוייה פינק
מפרקליטות מחוז דרום

נגד

פלוני
ע"י עו"ד מאיר לחן

נאשם

פסק דין

- 1
- 2 **אסור לפרסם כל פרט שיש בו כדי להביא לזיהוי פרטי המנוח, הנאשם או מי מן העדים הקטינים**
- 3 **לרבות מקום מגורים, לימודים ופרטי בני משפחה, של מי מהם. כפוף לכך, ניתן לפרסם את פסק**
- 4 **הדין.**
- 5
- 6 1. עניינו של גזר הדין, באירוע טרגי שאירע בפנימיית נוער. בראשית שנת 2018, במועד מסוים,
- 7 התקוטטו הנאשם והמנוח, קטינים, בעת ששהו בפנימייה, במהלכה דקר הנאשם את המנוח
- 8 בצווארו באמצעות סכין מטבח, דקירה שהובילה למותו המצער, בו במקום, כבן 17.
- 9
- 10 בהכרעת דין מיום 30.6.19, לאחר שמיעת הראיות, נדחתה טענתו העיקרית של הנאשם כי
- 11 פעל מתוך הגנה עצמית ועוד נקבע לעניין היסוד הנפשי כי אף שהנאשם לא חפץ היה במות
- 12 המנוח, נהג בשוויון נפש לאפשרות גרימת התוצאה הקטלנית והיה אדיש לאפשרות גרימת
- 13 המוות כשהוא מודע לאפשרות זו. מתוך כך נקבע, בין היתר, כי הנאשם, כבן 17.5 במועד
- 14 האירוע, ביצע עבירת הריגה בניגוד לסעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
- 15
- 16
- 17 2. נסיבות העבירה פורטו בהכרעת הדין. בתמצית יצוין אודות נסיבות האירוע כי במועד
- 18 הרלבנטי היה הנאשם תורן ארוחת ערב. במסגרת התורנות, סמוך לשעה 20:00 פינה הנאשם
- 19 שאריות מזון מאחד השולחנות בחדר האוכל והשליכן לפח הנמצא מחוץ למבנה חדר האוכל.
- 20 אגב כך, נפלה פיסת לחם על הרצפה סמוך לפח. חניך אחר בפנימייה, קטין, יליד פברואר

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18-02-55300 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 59445/2018

- 1 2000, פנה אל הנאשם והעיר לו על כך, וכן המנוח, שאף כינה את הנאשם "בן זונה" (פסקה 7
2 להכרעת הדין).
- 3 עקב כך, החלו חילופי קללות בין המנוח, שישב על ספסל מתחת למצללה, לבין הנאשם (פסקה
4 7 להכרעת הדין).
- 5 בהכרעת הדין צוין שלא נסתרה טענת הנאשם כי המנוח כינה אותו, בין היתר, "גוי מסריח"
6 טרם או במהלך ההתגוששות בין השניים (פסקה 28 להכרעת הדין).
- 7 בשלב כלשהו, הנאשם נכנס חזרה לתוך המטבח שבחדר האוכל והמנוח נכנס אחריו ונעמד
8 מול הנאשם והצמיד את מצחו למצחו של הנאשם במעין "נגיחה" והשניים החלו להתגושש.
9 במהלך ההתגוששות ניסו מדריכה בפנימייה שהייתה במקום וחניך אחר נוסף בפנימייה, קטין
10 יליד דצמבר 1999, להפריד בין הנאשם לבין המנוח (פסקה 7 להכרעת הדין).
- 11 בשלב זה, הנאשם והמנוח הפסיקו את העימות ביניהם, הקטין התרחק ואילו המדריכה
12 נותרה לעמוד במקום (פסקאות 29 ו-3 להכרעת הדין).
- 13 הנאשם התרחק מהמנוח, ניגש אל השיש במטבח, נטל סכין מטבח שהייתה במתקן הסכו"ם
14 במטבח, אחז את הסכין בידו הימנית ואיים על המנוח "אני אדקור אותך".
- 15 המנוח השיב לנאשם "בוא תדקור אותי יא בן זונה" והשניים שוב התגוששו ביניהם כשהם
16 דוחפים זה את זה והולמים זה בזה באגרופים, כשהסכין כל העת בידו של הנאשם.
17 המדריכה ניסתה להפריד בין הנאשם לבין המנוח אך ללא הועיל (פסקאות 29 ו-3 להכרעת
18 הדין).
- 19 בהכרעת הדין צוין שלא נסתרה טענת הנאשם שהמנוח עיקם את הסכין, בעת שניסה להוציאה
20 מידי הנאשם וכן לאחר שהמדריכה הפרידה בין הנאשם והמנוח, המנוח "השתחרר"
21 מאחיזתה ורץ לקראת הנאשם, והם שבו להתגושש (פסקה 28 להכרעת הדין).
- 22 בזמן ההתגוששות, דקר הנאשם את המנוח בצווארו סמוך לאזנו השמאלית (פסקה 7 להכרעת
23 הדין).
- 24 המנוח הפצוע החל לפסוע לכיוון חדר המדרוך לקבלת טיפול, כשדם רב זב מצווארו. הנאשם,
25 שהבחין במנוח מדמם, השליך את הסכין לרצפה או לכיור ונמלט בריצה מן המקום לבית
26 סמוך שם התוודה כי דקר את המנוח לאחר ויכוח ושהמנוח חזק ממנו (פסקאות 7 ו-14
27 להכרעת הדין).
- 28 המנוח שתת דם, לא הספיק להיכנס לחדר המדרוך ונפל ארצה כשהוא מחוסר הכרה. למקום
29 הגיעו מתנדבים ב"איחוד והצלה", כוחות מד"א ושוטרים (פסקה 7 להכרעת הדין).
- 30 כח מד"א שהוזעק למקום מצא את המנוח מוטל על הארץ, ללא נשימה וללא דופק. ניסיונות
31 ההחייאה שבוצעו בו לא צלחו ומותו נקבע במקום בשעה 20:36 (פסקה 7 להכרעת הדין).
- 32
- 33 לעניין נתוני עברו הפלילי של הנאשם ייאמר כי לחובת הנאשם רישום קודם אחד במסגרת
34 צירוף תיקים בגין עבירות תקיפה סתם והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין מחודש אוקטובר

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18-02-55300 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 59445/2018

- 1 2015, פריצה לבניין שאינו דירה מחודש יוני 2015 ותקיפה הגורמת חבלה של ממש מחודש
2 מרץ 2017 – עבירות שאמנם בוצעו טרם העבירה עליה נותן היום את הנאשם את הדין, בגינן
3 הורשע ונדון במסגרת צירוף תיקים בתאריך 10.12.18, לאחר מועד העבירה והגשת כתב
4 האישום בתיק זה (ת/1 לעונש ונספחים).
5
6 בהקשר זה, טען הסגור שאין להתחשב בהרשעותיו הקודמות של הנאשם במסגרת גזר דין
7 זה מכיוון שהנאשם הורשע בעבירות אלה לאחר ביצוע עבירת ההריגה.
8
9 4. בשל גילו הצעיר, כמצוות המחוקק הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר
10 בעניינו.
11 (קטע אסור לפרסום).
12
13 5. לעניין נסיבות המעשה - הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי נטל לידי את הסכין על מנת
14 להגן על עצמו כיוון שחש שהמנוח הרבה יותר חזק ממנו, וחשב שאם המנוח יראה את הסכין
15 הוא יפחד ויעזוב את המקום. הנאשם ציין שבלהט המריבה הוא דקר את המנוח ולא ידע
16 לציין איפה בדיוק דקר. צוין כי כפי שהנאשם רואה זאת, המצב היה עלול להיות הפוך והוא
17 היה יכול להיות זה שנדקר. הנאשם הוסיף בפני שירות המבחן כי כשראה את הדם נבהל מאוד
18 וברח מכיוון שחש שהוא עומד להתעלף.
19
20 הנאשם הביע בפני שירות המבחן צער על מה שאירע והוסיף שהיה עם המנוח בקשר חברי
21 ולהתרשמותו אישיותו של המנוח הינה בלתי צפויה ואכזרית.
22 הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את התנהגותו בבית המעצר כשקטה, כי הוא הצעיר בבית
23 המעצר וכי האסירים האחרים מתנהגים אליו בכבוד, מדברים אתו ומייעצים לו.
24
25 6. שירות המבחן ציין כי הנאשם אינו מצליח לדמיין מה יהיה לאחר גזר הדין. הנאשם מסר
26 לשירות שהסכים להשתלב בהוסטל על מנת שלא להגיע לכלא "בתיקי הקודמים" וכי הוא
27 מרגיש קרבת של המערכת, שכן אילו לא היה משולב במסגרת חוץ ביתית לנערים עם הפרעות
28 התנהגות והפרעות נפשיות, כל האירוע כלל לא היה מתרחש. הנאשם הוסיף שיש לו
29 "פלאשבקים" בלילות מהאירוע וכי הוא מרגיש צער כלפי הוריו של המנוח שאיבדו את בנם
30 וצער גדול גם על משפחתו. הנאשם מצוי בקשר טלפוני עם אמו ואחיו, הם מפקידים עבורו
31 כסף בקנטינה ואמו מגיעה לבקרו אחת למספר חודשים.
32 הנאשם הביע רצון לעבוד בכלא לאחר קבלת גזר הדין ולהמשיך להתנהג כנדרש על מנת לקבל
33 הפחתת עונש מאסר על התנהגות טובה.
34

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18-02-55300 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 59445/2018

- 1 עוד עולה מתסקיר שירות המבחן כי אמו של הנאשם הביעה צער כלפי הקרבן ומשפחתו ועם
2 זאת מזדהה עם תחושת חוסר האונים של בנה שלדבריו היה יכול להיות הקרבן בעצמו.
3
- 4 8. שירות המבחן התרשם מנער "בסיכון גבוה מאוד להתנהגות אימפולסיבית ועוברת חוק".
5 בהתייחס לגורמי הסיכון עולה כי הנאשם ביצע עבירה חמורה במהלך היותו משולב בתכנית
6 טיפולית במסגרת חוץ ביתית, אי נטילת אחריות על המיוחס לו, חוסר תובנה למצבו ולצרכיו,
7 משפחה שתפקודה לקוי ביותר, מצב נפשי המעיד על בדידות וריקנות, עמדות וערכים אנטי
8 סוציאליים, רמת תפקוד אינטלקטואלי נמוכה מאוד וסיכון לביצוע עבירות נוספות.
9 מנגד, ציין שירות המבחן את גורמי הסיכוי בעניינו של הנאשם ובהם התנהגותו התקינה
10 בכלא, השתלבותו בלימודים במסגרת המעצר והבעת המוטיבציה המילולית לשיקום.
11
- 12 לאור כל האמור, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.
13
- 14 9. טרם טיעוני ב"כ הצדדים לעונש, התבקש גם תסקיר אודות נפגעי העבירה, בהתאם להוראת
15 סעיף 187 (ב1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982.
16
- 17 (קטע אסור לפרסום).
18
- 19 10. הנאשם הופנה אף לקבלת חוות דעת מוועדת האבחון על פי חוק הסעד לטיפול באנשים עם
20 מוגבלויות תשכ"ט-1969 (החלטה מיום 26.9.19).
21
- 22 (קטע אסור לפרסום).
23
- 24 מסקנת וועדת האבחון הייתה כי הנאשם "מתפקד שאינה מוגבלות שכלית התפתחותית –
25 רמה גבולית".
26
- 27 11. בטיעוניה לעונש המאשימה עתרה להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו עונש הולם בהתאם
28 לענישה המחמירה כפי שבאה לידי ביטוי בפסיקת בתי המשפט שהגישה המאשימה (בין 12
29 ל-17 שנות מאסר בפועל), לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה, הוריו של המנוח
30 בסך המקסימאלי של 258,000 ₪.
31
- 32 המאשימה הפנתה לערך קדושת החיים ושלמות גופו ונפשו של האדם, ערך חברתי מוסרי מן
33 המעלה הראשונה. המאשימה ציינה כי מידת הפגיעה בערך הקדוש הינה גם כלפי המנוח,

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18-02-55300 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 59445/2018

- 1 שחיו נגדעו טרם החלו בהיותו נער, גם כלפי הוריו וגם כלפי כל אחד ואחד מאתנו ובקיומנו
2 כחברה. המאשימה הדגישה את תוצאת מעשי הנאשם הכרוכה באבדן, כאב וצער עצומים
3 והיא פוגעת במעגלים רחבים.
4 המאשימה הפנתה לכך שפסיקת בתי המשפט עמדה, לא אחת, על הצורך להילחם בעשיית
5 הדין העצמית ובהמתת הזולת, במיוחד על רקע עניין של מה בכך.
6 המאשימה התייחסה להתנהגות הנאשם וציינה כי אילו הנאשם היה מגיב אחרת הקטטה
7 הייתה יכולה להסתיים בלא כלום, כפי שהסתיימו קטטות רבות אחרות.
8 המאשימה התייחסה לרפורמה בעבירות ההמתה וציינה כי בהתאם להכרעת הדין הנאשם
9 מנוע מלטעון שהתנהגותו הייתה קרובה לסייג של הגנה עצמית בשל קנטור משום שביט
10 המשפט קבע שנטילת הסכין ולא מעשיו של המנוח, הם אלה שהסלימו את האירוע באופן
11 קיצוני ולא מידתי, ומכאן ניתן להסיק שהתנהגותו של המנוח לא עלתה כדי קנטור.
12
13 המאשימה הפנתה לנסיבות העבירה, ובין היתר, נעיצת הסכין בעומק הצוואר והלוע כאשר
14 עומק תעלת הדקירה הוא כ-12 ס"מ באופן המעיד על עצמת הדקירה.
15
16 לשיטת המאשימה, שיקולי הרתעה אישית והרתעת הרבים מחייבים כי בית המשפט ישדר
17 מסר חד וברור כי חיו של אדם אינם הפקר וכי בית המשפט ימצה את הדין עד תום על המתת
18 אדם על לא עוול בכפו.
19
20 12. בטיעוניו לעונש, הפנה הסנגור לפסיקת בתי המשפט וציין כי מנעד הענישה בגין עבירת
21 ההריגה נע בין 3-3.5 שנות מאסר בפועל ל-12 שנות מאסר בפועל וציין כי בעניינו של הנאשם
22 רף הענישה צריך להיות בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה.
23 ביחס לרכיב הפיצויים ציין הסנגור כי לפיצוי אין משמעות כשמדובר בקטין ללא משפחה,
24 והפנה לפסיקה במסגרתה הוטלו פיצויים במנעד שבין 5,000 ₪ ל-100,000 ₪.
25
26 הסנגור לא חלק על עצם הרשעת הנאשם וטען שיש להקל בעונשו של הנאשם בשל הקרבה
27 לסייג ההגנה העצמית. לשיטת הסנגור, חלק מהפרמטרים של סייג ההגנה העצמית התקיימו
28 בעניינו של הנאשם, אף שהטענה לקיומו של סייג נדחתה בהכרעת הדין. כך למשל ציין
29 הסנגור כי המנוח החל בתקיפה. הנאשם לא רצה את האירוע אך המנוח קילל את הנאשם
30 ונכנס אחריו למטבח על מנת "לחרור ריב"; התרחשות האירוע הייתה מידית וכן הוסיף
31 שההגנה הייתה נחוצה מבחינת הנאשם, על פי הבנתו, כשלא הייתה לו אלטרנטיבה של
32 בריחה.
33 הסנגור הוסיף והפנה לנסיבות האירוע, שלדבריו מצביעות על כך שהאירוע נכפה על הנאשם.
34 המנוח לא הרפה מן המאבק, עט על הנאשם וניסה לחטוף ממנו את הסכין ואף עיקם אותה.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18-02-55300 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 59445/2018

- 1 גם לאחר שהמדריכה הפרידה בין הנאשם והמנוח, הצליח המנוח להשתחרר "ועט על
2 הנאשם. ובדיוק אז אירעה הדקירה הקטלנית". בנוסף הנאשם אמר למנוח "אל תתקרב אלי
3 אני אדקור אותך".
4
5 לטענת הסנגור, הכרעת הדין מלמדת שברור שאלמלא כניסתו של המנוח למטבח כדי לתקוף
6 את הנאשם, לא היה קורה כלום. הסנגור הפנה לרמתו הקוגניטיבית של הנאשם וציין כי היא
7 מצביעה על כך שאין לו יכולת לנתח מצבים כאדם בעל רמה קוגניטיבית תקינה ואף מטעם
8 זה נטען כי קיימת קרבה לסייג לאחריות פלילית. בהקשר זה לאחר שהתקבלה חוות דעת
9 וועדת האבחון בעניינו של הנאשם הוסיף הסנגור בכתב כי חוות הדעת תומכת בטענת ההגנה
10 לקרבה לסייג בשל ליקוי קוגניטיבי (הודעת הסנגור מיום 4.12.19).
11
12 הסנגור הדגיש, בין היתר, כי הנאשם מצר על התוצאה. בנוסף, ציין הסנגור כי ביחס לחלק
13 מהעובדות שיוחסו לנאשם בכתב האישום נקבע בהכרעת הדין שלא הוכחו במידת הוודאות
14 הנדרשת בפלילים.
15 הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שאינן קלות, ולכך שלמרות נסיבות אלה,
16 ביקש הנאשם לערוך שינוי משמעותי בחייו ונקלט בפנימיית הנוער. על פי הטענה, כחלק
17 מהישרדותו של הנאשם, לאחר ששהה בפנימיות שונות, הנאשם ביקש להגן על עצמו.
18 אף כיום יש לנאשם שאיפות נורמטיביות (הקמת משפחה, מציאת עבודה וכד') וניתן להיווכח
19 שגם במסגרת מעצרו הוא עושה מאמצים לתפקד באופן נורמאלי ומביע מוטיבציה לשיקום.
20 הסנגור הוסיף כי הנאשם היה עצור תקופה לא קצרה, ללא תמיכה משפחתית וכמעט ללא
21 ביקורים.
22
23 13. בדברו האחרון, התקשה הנאשם להתבטא. לשאלת בית המשפט האם יש לו משהו לומר
24 לעניין העונש אמר הנאשם שהוא "מבקש להתחשב (בוכה) ... קשה לי לדבר".
25
26 14. סעיף 40 טו לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שעניינו ענישת קטינים, קובע כדלקמן:
27 "א) על ענישת קטין יחולו הוראות חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי
28 טיפול), התשל"א-1971.
29 (ב) בלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (א), בית המשפט רשאי להתחשב
30 בעקרונות ובשיקולים המנחים בענישה המנויים בסימן זה, תוך התאמתם
31 לענישת הקטין, ככל שסבר שראוי לתת להם משקל בנסיבות המקרה".
32
33 כפי שציין הסנגור בטיעונו, ענישת קטינים שונה מענישת בגירים, בין היתר, בשל סיכויי
34 השיקום, שעל פי מחקרים גבוהים בעניינם של קטינים מאשר בעניינם של בגירים. עם זאת,

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18-02-55300 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 59445/2018

- 1 קטינות אינה מהווה חסינות מפני ענישה ראויה (ראו, למשל, ע"פ 8144/13 פלוני נ' מד"י
2 (10.3.15) ועניין ע"פ 5355/14 פלוני נ' מד"י (27.10.15)).
- 3
4 יצוין כי ככל שקטין קרוב לבגירות בעת ביצוע העבירה, כך משקלם של השיקולים הקבועים
5 בחוק העונשין, ובעיקרם עקרון ההלימה בין חומרת המעשה ומידת האשם לבין חומרת העונש
6 – גובר (ע"פ 5982/15 מדינת ישראל נ' פלוני (24.7.16), בפסקה 8 לפסק הדין וההפניות שם).
- 7
8 15. קשת הענישה בעבירות ההריגה היא רחבה בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ומתוך
9 עקרון אינדיווידואליות הענישה, וכפי שניתן ללמוד אף מהפסיקה הענפה שהגישו ב"כ
10 הצדדים במסגרת טיעוניהם לעונש.
- 11
12 בעניין ע"פ 5987/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.7.17), אליו הופניתי על ידי המאשימה, אישר
13 בית המשפט העליון עונש של מאסר בפועל למשך 17 שנים, מאסר על תנאי ופיצוי על סך
14 180,000 ₪ בגין הריגה, קשירת קשר לפשע והפרת הוראה חוקית. בין המערער, קטין בן 17,
15 למנוח התפתח ויכוח על רקע סכסוך על רקע כספי יום לפני מעשה ההריגה. סופו של ויכוח זה
16 בקטטה אלימה שבמסגרתה המנוח וחבריו חבלו במערער ובחברו, ואילו המערער פצע את
17 המנוח בראשו ובגבו באמצעות חפץ חד שמצא על הרצפה. יום לאחר מכן, המערער קשר קשר
18 עם שניים מחבריו, לפגוע במנוח. לשם כך, הצטיידו בסכינים – זה בידענתו של זה – בטרם
19 יצאו לפארק בו שהו המנוח וחבריו. אחד מחברי המערער, לקח את המנוח הצידה וחתך אותו
20 בראשו. המנוח נמלט, כאשר החבר רודף אחריו והמערער הצטרף. המערער התנגש במנוח,
21 ודקר אותו דקירה קטלנית בבטנו. גם לאחר הדקירה, המשיך המנוח להימלט. בעוד שהשניים
22 דולקים אחריו, כשהוא שותת דם. החבר ניגש למנוח וחתך אותו בזרועו ובגבו באמצעות
23 הסכין היפנית. לאחר מכן התרחש עימות פיזי בין המערער לבין המנוח היושב על הגדר,
24 והשניים נמלטו מהמקום. צוין כי אומנם המערער קטין, אך הוא בעל עבר פלילי משמעותי,
25 בעל מוטיב נשק חוזר, המערער לא הביע חרטה כנה ולא לקח את מלוא האחריות על מעשיו
26 ומסרב להשתתף בחלק מהליכי השיקום.
- 27 עניין זה חמור משמעותית מעניינו של הנאשם. הן בשל נסיבות העבירה, שכללו, בין היתר,
28 קשירת קשר לפשע והצטיידות בסכינים מבעוד מועד, והן בשל נסיבותיו האישיות של
29 המערער, שצוין שהינו בעל עבר פלילי משמעותי, בעל מוטיב נשק חוזר.
- 30
31 בעניין ע"פ 89/06 פלוני נ' מדינת ישראל (27.3.07), אליו הופניתי על ידי המאשימה, אישר
32 בית המשפט העליון עונש של מאסר בפועל למשך 14 שנים ומאסר מותנה שהוטלו על מערער,
33 קטין כבן 16 ו-9 חודשים, בגין עבירת הריגה. בין המערער למנוח היה קיים סכסוך. במהלך
34 חתונה, ניגש המערער למנוח וביניהם פרץ עימות שבמהלכו שלף המערער סכין ודקר את יריבו

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18-02-55300 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 59445/2018

- 1 בלבו. מפסק הדין עולה כי שירות המבחן התרשם שהמערער אינו בעל דפוסי התנהגות
2 עברייניים.
3 נראה כי אף נסיבות פסק דין זה חמורות מעניינו של הנאשם, בין היתר, בשל ההצטיידות
4 המוקדמת בסכין.
5
6 בעניין ע"פ 6508/05 פלוני נ' מדינת ישראל (13.9.06), אליו הופניתי על ידי המאשימה, אישר
7 בית המשפט העליון עונש של מאסר בפועל למשך 12 שנים ומאסר מותנה בגין עבירת הריגה.
8 המערער, קטין בן 16, נטול עבר פלילי, שהה עם חבריו ברחוב, כאשר למקום הגיעה קבוצת
9 צעירים נוספת, שביניהם המנוח. בין השניים, שלא הכירו זה את זה טרם המעשה, התפתחה
10 קטטה. חבריהם של המערער והמנוח הפרידו ביניהם, הרחיקו אותם זה מזה והחזיקו בהם.
11 המערער הצליח להשתחרר מידי חבריו, שלף סכין ודקר את המנוח דקירה אחת שעברה דרך
12 הריאות והלב מקדימה אחורה מימין לשמאל ומלמעלה למטה.
13
14 בעניין ע"פ 9140/05 סדוקין נ' מדינת ישראל (4.9.06), אליו הופניתי על ידי המאשימה, שם
15 דובר בתיקון כתב אישום מעבירת רצח להריגה בנסיבות שונות מענייננו. שם, בית המשפט
16 העליון העמיד את עונשו של המערער על 12 שנים תחת 15 שנים וציין, בין היתר, שניתן לגלות
17 הבנה מסוימת לבהלה ולפחד שאחזו במערער באותם רגעים שבהם הגיעו לפתח ביתו המנוח
18 שהיה מסומם ואדם נוסף, ולא בכדי הוכרו בעבר איבוד עשתונות ובהלה כנסיבה מקלה
19 שהביאה להפחתת עונשו של נאשם בעבירת הריגה.
20
21 בעניין ת"פ (ת"א) 50010/07 מדינת ישראל נ' פלוני (25.12.07), אליו הופניתי על ידי
22 המאשימה, השית בית המשפט המחוזי עונש של 12 שנות מאסר ומאסר מותנה בגין עבירת
23 הריגה. הנאשם, קטין בן 17, בעל רישום פלילי קודם, נפגש עם שני חבריו לכתב האישום,
24 לשתות אלכוהול, זאת במקביל למנוח וחבריו, ששתו גם הם אלכוהול במקום אחר. שתי
25 החבורות פגשו אחת את השנייה, החלה תגרה ביניהם במהלכה שלף הנאשם סכין ונופף בה
26 אל מול החבורה השנייה, כדי לאיים עליהם ולהפחידם כאשר בהמשך, לאחר שנרגעו הרוחות,
27 נפגשו שתי החבורות פעם נוספת והחלה תגרה חדשה ביניהם, ובעוד נאשם אחר אוזז
28 במתלונן, הוציא הנאשם סכין ודקר את המנוח, שניסה להתגונן מפניו, בבטנו בצד שמאל.
29
30 בעניין ע"פ 3472/11 פלוני נ' מדינת ישראל (3.9.12), אליו הופניתי על ידי המאשימה, אישר
31 בית המשפט העליון עונש של מאסר בפועל למשך 10 שנים, מאסר מותנה ופיצוי למשפחת
32 המנוח בסך 50,000 ש"ח בגין עבירת הריגה ועבירה של החזקת סכין. המערער, קטין בן 16,
33 ישב עם חבריו על גדר גן ילדים, כשהוא משחק בסכין שהייתה ברשותו. בהמשך, התגלע ויכוח
34 בין הנוכחים שהתפתח לדחיפות הדדיות במהלך דקר המערער, באמצעות הסכין, את המנוח,

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18-02-55300 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 59445/2018

1 חברו מילדות ושכנו, דקירה עמוקה בבטנו. המערער הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר
2 טיעון. ההערכה הפסיכיאטרית שנערכה למערער הצביעה על התפתחותה של הפרעת אישיות
3 אנטי סוציאלית המתאפיינת בהעדר הפנמת מוסר וחוקים, חוסר אמפתיה וחרטה. אין
4 המלצה טיפולית משירות המבחן. בית המשפט העליון ציין שם כי "אכן העונש אינו קל,
5 בייחוד כאשר עסקינן בקטין, אולם איני מוצא כי קיימת הצדקה להתערב בו...העונש
6 שהושת על המערער אינו חריג בחומרתו. מעשיו של המערער חמורים וקשים הם. המערער
7 קיפח חיינו של נער בשל זוטי דברים, ופעל באלימות קשה וקטלנית נגד המנוח אך משום
8 שאמר משפט שלא נשא חן בעיניו...חובתנו היא לתת ביטוי הולם לפגיעה המיותרת כל כך
9 בחיינו של נער צעיר..." (פסקה 28 לפסק הדין).

10 נראה כי דברים אלה, בהתאמה, יפים גם לעניינו של הנאשם.

11
12 בעניין ע"פ 6205/12 פלוני נ' מדינת ישראל (11.7.13), אליו הופניתי על ידי הסנגור, במסגרתו
13 אישר בית המשפט העליון עונש של 8 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי בסך 5,000 ₪
14 שהוטלו על מערער, קטין, לאחר שהורשע בעבירה של הריגה, לפי סעיף 298 לחוק העונשין,
15 התשל"ז-1977.

16 בעניינו של המערער שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית נוכח חומרת העבירה שבה
17 הורשע. בפסק הדין דובר במערער, קטין, שהלך עם שניים נוספים ברחוב, לאחר ששתו משקה
18 אלכוהולי. אחד החברים הבחין במנוח ובמתלונן מדברים ערבית ביניהם, ניגש אליהם, החל
19 לקרוא לעברם קריאות בעלות אופי גזעני, תקף את המנוח והכה אותו באגרופיו. לאחר מספר
20 שניות, המערער הצטרף והחל להכות באגרופיו את המנוח. בשלב מסוים, שלף מכיסו תער
21 ספרים ותקף את המנוח. כתוצאה מכך, נחתך המנוח בפניו ובעורק הפנים בצדו השמאלי של
22 צווארו. בשלב זה, הצטרפו חבריו של המערער והחלו לדחוף את המתלונן והמנוח ולהכותם
23 באגרופים. המנוח נמלט ובמהלך מנוסתו התמוטט, כשהוא שותת דם רב, התקשר למשטרה
24 ואיבד את הכרתו.

25 בית המשפט העליון ציין כי העונש שהוטל על המערער אינו סוטה ממדיניות הענישה הנהוגה
26 והתייחס, בין היתר, לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי מאמצי המערער לשינוי אורחות
27 חייו "ניכרים וראויים לציון".

28
29 בעניין ת"פ (מחוזי ירושלים) 13785-12-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) (28.5.17), אליו
30 הופניתי על ידי הסנגור, הטיל בית המשפט המחוזי עונש של 5 שנות מאסר בפועל, מאסר
31 מותנה ופיצוי בסך 100,000 ₪ על נאשם, קטין כבן 16 ו-10 חודשים שהורשע, על יסוד
32 הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של הריגה, לפי סעיף 298 לחוק העונשין.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18-02-55300 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 59445/2018

1 נראה כי עניין זה פחות חמור מעניינו של הנאשם הן בשים לב ליסוד הנפשי שנקבע בהסדר
2 הטיעון – קלות דעת – והן בשל נסיבות המעשה, נסיבותיו של המשיב וניסיונותיו להשתלב
3 בהליך טיפולי.

4
5 בעניין ת"פ (מחוזי חיפה) 5664-11-11 **מדינת ישראל נ' הררי** (7.4.13), אליו הופנית על ידי
6 הסגור. שם, התפתחה תגרה בין שני אנשים, הנאשם הגיע להפריד, אך לבסוף הצטרף
7 לעימות. המנוח הגיע והתערב גם הוא בעימות, כשבין הנוכחים הוחלפו האשמות וקללות. או
8 אז הכה המנוח את המשיב והשניים החלו דוחפים זה את זה, כשתוך כדי כך דקר המשיב את
9 המנוח בבטנו באמצעות סכין שהגיעה לידו במהלך הקטטה. המנוח נפטר שלושה שבועות
10 לאחר מכן, בשל זיהום שנגרם מפצע הדקירה. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם עונש של
11 שנתיים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצויים בסך 70,000 ₪ בגין עבירת הריגה. המאשימה
12 ערערה על גזר הדין, בע"פ 3585/13 **מדינת ישראל נ' הררי** (26.4.15) וערעורה התקבל כך
13 שנפסק שעונש המאסר שיוטל על המשיב יועמד על 56 חודשי מאסר בפועל, ושאר רכיבי גזר
14 הדין יוותרו על כנם. בית המשפט העליון סבר שהעונש שהוטל על המשיב בבית המשפט
15 המחוזי לא שיקף את חומרת מעשיו ואת תוצאותיהם ובמיוחד את הפגיעה בקדושת החיים,
16 ומהווה סטייה מן הענישה הראויה באופן המחייב את התערבותה של ערכאת הערעור. עוד
17 צוין, כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם.

18
19 בעניין ע"פ 8242/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.12.16) אישר בית המשפט העליון עונש של
20 10.5 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי בסך 150,000 ₪ למשפחת המנוח, שהוטלו על
21 מערער, נטול עבר פלילי, שהורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של הריגה
22 בניגוד לסעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בעניין שנדון בפסק הדין דובר במערער
23 שהיה לו סכסוך קודם עם המנוח. המערער ראה את המנוח במהלך מפגש אקראי בקיוסק
24 והחליט להתעמת איתו. המערער ארב למנוח, רץ אחריו כשזה ניסה להימלט, עד שהשיגו
25 ודקר אותו באמצעות סכין שהייתה ברשותו. לאחר מכן נמלט המערער והשאיר את המנוח
26 לדמם למוות. המערער היה קטין כבן 17 בעת המעשה והמנוח היה כבן 14. שירות המבחן לא
27 בא בהמלצה טיפולית בעניינו של המערער, העריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה
28 אצל המערער היא נמוכה מבינונית, צוין כי המערער אינו מגלה הבנה לצורך בטיפול ואינו
29 נוטל אחריות על מעשיו. יצוין כי בעניין שנדון בפסק הדין הצדדים הגיעו להסדר טיעון
30 במסגרתו המאשימה הגבילה את עתירתה ל-10.5 שנות מאסר בפועל.

31
32 בעניין ע"פ 671/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.2.13) הפחית בית המשפט העליון בעונשו של
33 מערער, קטין, שהורשע בעבירת הריגה והעמידו על 10 שנות מאסר חלף 12 שנות מאסר
34 שהוטלו על המערער בבית המשפט המחוזי. בעניין שנדון בפסק הדין, המנוח יצא מפיצרייה

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18-02-55300 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 59445/2018

- 1 ונתקל במערער שעמד בפתח, בתגובה המנוח דחף וקילל את המערער. המערער שאל את
2 המנוח מדוע הוא מרים עליו ידיים ללא סיבה והמנוח הלך מהמקום. כעבור יומיים, ישב
3 המערער במסעדה כשבכיסו סכין, המנוח עבר במקום, הבחין במערער ניגש אליו עם חברו
4 ואלו החלו לקלל ולהכות את המערער עד שזה נפל ארצה. המערער התרומם, שלף את הסכין
5 שנשא עימו ודקר את המנוח דקירה אחת בפלג גופו השמאלי העליון. המערער נמלט מהמקום
6 והשליך את החולצה שלבש והסכין בדרך. יום לאחר מכן הגיע עם אבין למשטרה להסגיר את
7 עצמו. בית המשפט העליון ציין כי יש לתת משקל לכך שמדובר בקטין, להתנהגותו של המנוח,
8 לכך שהמערער קיבל על עצמו אחריות כשהסגיר את עצמו והודה בהריגה ובעיקר בשל הליך
9 שיקומו של המערער.
10
11 16. עולה מן המקובץ כי בשיקולי הענישה הביאו בתי המשפט בחשבון, בין היתר, את הרקע
12 לביצוע המעשים, האם מדובר באירוע מתוכנן או התפתחות ספונטאנית, חלקו של המנוח
13 והאם נהג מצדו באלימות או האם החזיק בנשק, התנהגות הנאשם והאם הצטייד בנשק
14 מראש, טיב הנשק בו השתמש הנאשם עצמו, לעניין שימוש בנשק קר כסכין, מספר הדקירות
15 ומיקומן, יחסי הכוחות בין הנאשם למנוח, האם מי מהם היה נתון לחומרים משני תודעה,
16 היסוד הנפשי הנלווה להריגה- אדישות או קלות דעת, איבוד עשתונות של הנאשם עקב בהלה,
17 הנזק והשלכותיו על נפגעי העבירה בני משפחת המנוח ועוד.
18
19 17. המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים המוגנים הרלבנטיים לענייננו. בית המשפט העליון
20 עמד, לא אחת, על הצורך במיגור "תת-תרבות הסכין". בהקשר זה יפים דברי בית המשפט,
21 לפיהם:
22 **"לא פעם חזר בית משפט זה על הפסול שבתופעה שזכתה לכינוי "תת-תרבות הסכין"
23 שבמסגרתה "צעירים עושים שימוש בכלי משחית במסגרת תגרות אלימות ולשם פתרון
24 סכסוכים...אין כל ספק כי נדרשת הוקעה ברורה של תופעה זו במקרים שבהם לא נגרמה
25 תוצאה קטלנית וזאת בשל פוטנציאל הנזק הטמון בנשיאת סכין ושימוש בו, והדבר נכון
26 ביתר שאת שעה שמסתיים המקרה בתוצאה קטלנית..."** (ע"פ 5982/15 מדינת ישראל נ'
27 פלוני (16.7.24), בפסקה 9 וההפניות שם).
28
29 בענייננו, בערב שגרתי בפנימייה, השתנו חייהם של כל המעורבים באירוע. במהלך ויכוח
30 שהחל מעניין פעוט ערך אודות השלכת פיסת לחם, הדרדר האירוע לקללות הדדיות, בהמשך
31 להתגוששות הדדית שבמהלכה, ברגע מר ונמהר, נטל הנאשם לידיו סכין מטבח, נופף לעבר
32 המנוח ובהמשך עשה שימוש בסכין על מנת לדקור את המנוח, דקירה שהובילה למותו המצער
33 של המנוח, הכל כפי שתואר לעיל.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18-02-55300 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 59445/2018

1
2 התנהגות זו, של הסלמת אירוע תוך שימוש בנשק קר, אינה מקובלת ויש להוקיעה בכל דרך.
3 התוצאה הטרגית ממעשי הנאשם היא חמורה ובלתי הפיכה. אף אם הנאשם נטל את הסכין
4 תחילה לצורך הפחדה ו- "אף שהנאשם לא חפץ היה במות המנוח, נהג בשוויון נפש
5 לאפשרות גרימת התוצאה הקטלנית, שעה שהסלים את האירוע, כאשר במסגרת הקטטה
6 נטל נשק קר – סכין – הגם שסכין לחיתוך ירקות, השתולל איתה, דקר את המנוח בצווארו
7 מתחת לאוזן שמאל, בנקודה רגישה ביותר, באזור ראשו של המנוח, ובכך היה למעשה אדיש
8 לאפשרות גרימת המוות, כשהוא בפירוש מודע לאפשרות זו" (פסקאות 42-43 להכרעת
9 הדין).
10
11 18. אשר לטענת ההגנה לקרבה לסייג ההגנה העצמית ולסייג הנובע ממצבו הקוגניטיבי של
12 הנאשם, תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שכאמור אינו חל בעניינם של קטינים אך
13 מאפשר להתחשב בעקרונותיו, התווסף סעיף 40ט(א)(9) לחוק האמור, הקובע כדלקמן:
14 "בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם כאמור בסעיףג(א) יתחשב
15 בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה
16 שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם:
17 (9) הקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה' 1;"
18 יצוין כי עוד טרם כניסת תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז-1977 לתוקף התייחס כב' השופט
19 א' לוי לכך שמצבים של "כמעט סייג" יכולים, ככלל, לשמש טענה להקלה בעונש (ע"פ 7075/03
20 אלון נ' מד"י (2.8.06), בפסקה 17 לפסק הדין).
21
22 ביחס לשימוש בסעיף זה בנסיבות של הגנה עצמית, הובעה בפסיקה העמדה כי במצבים שבהם
23 חלק מתנאי ההגנה העצמית, יש מקום להתחשב בנסיבות המיוחדות שהובילו למעשה,
24 כחלק משיקולי הענישה בעת גזירת הדין (ע"פ 1964/14 שימשילשווילי נ' מדינת ישראל
25 (6.7.14); ע"פ 9062/12 חבה נ' מדינת ישראל (10.6.11.14); ע"פ 4364/15 עוקבי נ' מדינת
26 ישראל (8.11.15)).
27
28 בעניין ע"פ 6651/18 פלוני נ' מדינת ישראל (7.4.19) דובר במערער שסובל מהנמכה
29 קוגניטיבית קלה אולם כשיר לעמוד לדין, הבין היטב את מעשיו. בית המשפט העליון אישר
30 את קביעת בית המשפט המחוזי לפיה המערער לא עמד בנטל הקבוע בסעיף 40(ג) לחוק
31 העונשין, התשל"ז-1977 להוכחת קיומה של נסיבה מקלה בדמות לקות שכלית (הרף הנדרש
32 במשפט האזרחי – מאזן הסתברויות), המצדיקה הקלה בקביעת מתחם העונש ההולם. צוין

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18-02-55300 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 59445/2018

- 1 כי לנסיבותיו האישיות של המערער ניתן משקל מתאים במיקום עונשו של המערער בחלק
2 התחתון של מתחם העונש ההולם.
3
- 4 19. נקבע בהכרעת הדין כי הנאשם פעל בנסיבות שאין בהן כדי לפטרו מאחריות למעשהו. צוין כי
5 "אכן המנוח הוא זה שהחל לקלל ולקרא לנאשם בשם גנאי "גוי מסריח", ביטוי שהנאשם
6 רגיש לו וכן היה זה המנוח שנכנס למטבח אחר הנאשם נגח בראשו והכה אותו שעה שיכול
7 היה להימנע מכך ואכן גם מעשהו של המנוח היה שלא כדין ועם זאת, מכאן ועד נטילת סכין
8 ונעיצתה בצוואר המנוח, קיים מנעד רחב של דרכי פעולה, שאף הנאשם, היה מודע להם,
9 אלא שבחר במודעות תוך אדישות לאפשרות גרימת התוצאה הקטלנית, ליטול לידי סכין
10 והגם שאינה אלא סכין למריחה וחיתוך ירקות, מהלך זה של הנאשם (ולא של המנוח) הוא
11 זה שהסלים באופן קיצוני את האירוע, באופן לא מידתי" (פסקה 50 להכרעת הדין).
12 ביחס לטענת ההגנה כי לא היה למטבח פתח יציאה נוסף זולת הכניסה למטבח, צוין בהכרעת
13 הדין כי "עדיין עמדה בפני הנאשם האפשרות להתגונן בידי וגופו תחת אשר ליטול סכין
14 ולכוונה לפלג גופו העליון של המנוח... גם אם המנוח היה חזק מן הנאשם, הנאשם יכול היה
15 להזעיק עזרה בקריאת קול נוכח טיבה של זירת האירוע ובהינתן שנכחו אחרים במקום"
16 (פסקה 52 להכרעת הדין).
17
- 18 עוד נקבע בהכרעת הדין כי "מעשי הנאשם אינם יכולים לדור תחת סייג ההגנה העצמית. גם
19 אם הנאשם ביקש להזהיר בנפנופי סכין את המנוח, המציאות הייתה שהנאשם, בשלב
20 כלשהו, חרג מגדרי האזהרה כאשר בחר להשתולל עם הסכין כדבריו כשבמהלך השתוללות
21 זו נעץ למעשה את הסכין בצוואר המנוח, מתוך שוויון נפש לתוצאה הקטלנית האפשרית...
22 הנאשם ידע שהמנוח אינו נושא סכין, הוא התקוטט אתו אף בעבר ויצא ללא פגע, והעיד כי
23 ידע שפגיעתו של המנוח לא תביא למותו" (פסקה 52 להכרעת הדין).
24
- 25 בנסיבות המתוארות, אף אם הנאשם חש מאוים מהמנוח, לא הייתה כל הצדקה לשימוש
26 בנשק הקר, סיבת התוצאה הקטלנית.
27
- 28 20. עוד יש להביא בחשבון במסגרת שיקולי העונש את עברו הפלילי של הנאשם שהיה מעורב
29 בעבירות אלימות כפי שפורט. אמנם הרשעתו בעבירות אלה ניתנה לאחר ביצוע המעשה מושא
30 ענייננו אולם המעשים מושא ההרשעה בוצעו קודם לכן ויתרה מכך כפי שצוין אף בתסקיר
31 שירות המבחן, שעה שהנאשם ממתין לסיום הליכים אחרים נגדו. עיון באחד מכתבי האישום
32 שצורפו לגיליון ההרשעה הקודמת מלמד על כך שבאוקטובר 2015 תקף הנאשם מתלונן, קטין,
33 בפנימייה בה שהה, בכך שדחף אותו, בעט בישבנו, תוך החלפת מהלומות הדדיות. בהמשך,
34 נכנס הנאשם למטבח של הפנימייה, נטל בידו סכין, יצא מהפנימייה והחל לרוץ לכיוון בו סבר

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18-02-55300 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 59445/2018

- 1 שנמצא המתלונן עד אשר עובד סוציאלי של הפנימייה שהבחין במתרחש הורה לנאשם לזרוק
2 מידיו את הסכין.
3
4 בגזירת עונשו של הנאשם יינתן משקל אף לפגיעה המשמעותית שנגרמה לקרוביו של המנוח,
5 כפי שצוינו בתסקיר נפגע העבירה שפורט לעיל.
6
7 עוד יינתן משקל לאמור בתסקיר שירות המבחן ובמידה מסוימת להיעדר המלצה טיפולית.
8 בהקשר זה אציין כי אין להפריז לחומרה יתר על המידה במשקל עמדתו של הנאשם, שלא
9 השכיל להשתלב בהליך טיפולי, לאור נתוני אישיותו הדלים ורמתו הקוגניטיבית הגבולית כפי
10 שהדברים באו לידי ביטוי הן בתסקיר שירות המבחן והן בחוות דעת וועדת האבחון.
11
12 21. יובא בחשבון כי אמנם הנאשם ניהל הליך הוכחות ומשכך נראה כי אינו זכאי להקלה לה
13 זוכים נאשמים שהודו במיוחס להם והביעו חרטה מלאה. עם זאת ניתן משקל לכך שהנאשם
14 לא חלק על כך שדקר את המנוח ואף התוודה על כך מיד, ושמיעת הראיות התמקדה בעיקר
15 בטענת ההגנה העצמית, שהיה מקום ללבנה במסגרת הכרעת הדין.
16
17 22. לזכות הנאשם בהקשר לנסיבות המעשה נלקח בחשבון כי לאחר שהמנוח כינה את הנאשם
18 "גוי מסריח", היה זה המנוח שנכנס אחרי הנאשם לחדר האוכל, נעמד מולו והצמיד את מצחו
19 למצחו של הנאשם במעין "נגיחה" מה שהוביל להתגוששות בין השניים (בשלב זה נפסק
20 העימות ביניהם לאחר מעורבות מדריכה וקטין אחר שחודש, בתכוף, על ידי הנאשם). כן
21 נלקח בחשבון כי הנאשם לא הצטייד מראש בסכין אלא היה זה שימוש ספונטאני בסכין
22 מטבח לחיתוך ירקות, שהייתה מונחת במתקן סכו"ם על השיש בקרבת הנאשם ולכך שהמנוח
23 נתפס בעיני כל כחזק מן הנאשם (פסקה 7 להכרעת הדין - עמוד 6).
24
25 כן יש להביא בחשבון לעניין נסיבות המעשה כי לא הוכחה טענת המאשימה בסיכומיה
26 שהנאשם דקר את המנוח שעה שהמנוח הפנה את גבו אל הנאשם והחל לצאת מהמטבח, טענה
27 שאף נסתרה בין היתר, בעדותה של המדריכה (פסקה 29 להכרעת הדין).
28
29 בנוסף, יינתן משקל לגילו הצעיר בעת ביצוע העבירה ולנסיבותיו האישיות כפי שעולה
30 מתסקיר שירות המבחן.
31
32 23. באשר למשך המאסר שיש להטיל על הנאשם, יש להביא בחשבון את מכלול השיקולים
33 שפורטו, לכאן ולכאן, ולתת משקל הולם לכל אחד מהם. ייאמר כי לצד שיקולי החומרה כפי

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18-02-55300 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 59445/2018

1 שפורטו לעיל יש לקחת בחשבון, את מכלול שיקולי הקולה וביניהם אף את מצבו הקוגניטיבי
2 של הנאשם, שהוגדר גבולי, והשפעת מצבו זה ונתוניו האישיים הדלים על אופן הפעלת שיקול
3 דעתו במצבים שיש בהם מורכבות או קונפליקט.

4
5 24. לעניין רכיב הפיצויים אציין כי המדובר ברכיב ענישה בעל אופי אזרחי. נקבע כי הפיצוי אינו
6 אמור להיקבע לפי יכולתו הכלכלית של הנאשם (דנ"פ 5625/16 אסרף נ' בוקובזה
7 (13.9.2017)).

8 סקירת פסיקת בתי המשפט, כפי שפורטה לעיל, מעלה כי קשת הפיצויים בעבירה של הריגה
9 היא רחבה.

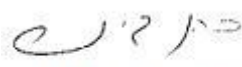
10
11 בשולי גזר הדין יוער כי על הוראת המעבר בהקשר לענייננו נוכח תיקון 137 לחוק העונשין,
12 התשל"ז-1977 ראו בפסקאות 56-58 להכרעת הדין.

13
14 25. לאור כל האמור, על יסוד האמור בהכרעת הדין מיום 30.6.19, הנני מרשיעה את הנאשם
15 בעבירה של הריגה, לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וגוזרת על הנאשם את
16 העונשים הבאים:

- 17
18 א. 10 שנות מאסר לריצוי בפועל, שמניינם מיום מעצרו.
19 ב. 24 חודשי מאסר על תנאי מיום שחרור הנאשם ממאסרו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור
20 כל עבירת אלימות מסוג פשע.
21 ג. פיצויים בסך 50,000 ₪ להורי המנוח על פי טופס פרטי נפגע עבירה.

22
23 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

24
25
26
27 ניתן היום, כ"ד כסלו תש"פ, 22 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.

28
29
30
31
32

דינה כהן, שופטת